

CONSILIUL LEGISLATIV

Bucuri permanent al Senatului

Bp. 54 17.03.2026

Bucuri permanent al Senatului

192. 23.03.2026.

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă privind protecția
minorilor sub 16 ani pe platformele de social media**

Analizând **propunerea legislativă privind protecția minorilor sub 16 ani pe platformele de social media**, (b54/11.02.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/690/16.02.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D94/16.02.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare protejarea minorilor cu vârsta sub 16 ani împotriva riscurilor semnificative asociate utilizării platformelor de rețele sociale.

Potrivit **Expunerii de motive**, „sunt instituite obligații clare pentru furnizorii de platforme de a implementa mecanisme eficiente, proporționale și nediscriminatorii de verificare a vârstei, cu interdicția expresă de a colecta sau stoca date cu caracter personal sensibile. Proiectul prevede limitarea funcționalităților platformelor pentru utilizatorii sub 16 ani, fără a interzice accesul la internet sau la tehnologie și stabilește un regim de sancțiuni aplicabil exclusiv furnizorilor de platforme”, proiectul fiind „compatibil cu Regulamentul (UE) 2016/679 privind protecția datelor cu caracter personal (GDPR) și Regulamentul (UE) 2022/2065 privind serviciile digitale (Digital Services Act), precum și cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene”.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Menționăm că alte patru propuneri legislative care au ca obiect de reglementare *protecția minorilor împotriva conținutului nociv distribuit pe platformele online* (b193/29.05.2025, b222/05.06.2025, b45/10.02.2026 plx.61/16.02.2026) au fost avizate recent de Consiliul Legislativ, fiind emise avizele favorabile, cu observații și propuneri, nr. 380/06.06.2025, nr. 389/12.06.2025, nr. 205/10.03.2026 și nr. 192/06.03.2026.

Pentru sistematizarea legislației și promovarea unor soluții unitare, sugerăm dezbateră concomitentă a acestor proiecte, în vederea adoptării unui singur act normativ.

5. Din perspectiva drepturilor copilului, considerăm că măsurile legislative care vizează protecția copiilor în mediul online sunt nu doar binevenite, ci și absolut necesare în contextul actual, caracterizat de o expunere tot mai timpurie și mai intensă a copiilor la platformele online. Într-un spațiu digital aflat în continuă expansiune, lipsa unor măsuri clare de reglementare poate expune copiii la riscuri majore.

Apreciem că orice măsură suplimentară privind protejarea copiilor în mediul online trebuie să respecte, în egală măsură, regulile și obligațiile ce revin atât autorităților, cât și furnizorilor de servicii digitale, în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal ale tuturor utilizatorilor, indiferent de vârstă.

Cu toate acestea, având în vedere obligația tuturor acestor actori de a respecta interesul superior al copilului, considerăm că acesta trebuie avut în vedere cu prioritate în orice demers legislativ, chiar și atunci când atingerea sa impune adoptarea unor măsuri suplimentare de siguranță.

6. Precizăm că din cuprinsul **Expunerii de motive** nu reiese ca soluțiile preconizate să fi fost precedate de o temeinică fundamentare, nefiind respectate prevederile art. 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, *Expunerea de motive* nu respectă structura instrumentului de prezentare și motivare, prevăzută la art. 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nefiind prezentate, printre altele, informații referitoare la consultările derulate în vederea elaborării propunerii, organizațiile și specialiștii consultați, recomandările primite și la impactul financiar asupra bugetului general consolidat.

De asemenea, instrumentul de prezentare și motivare nu conține informații privind concluziile studiilor, lucrărilor de cercetare, evaluărilor statistice, impactul asupra sistemului juridic sau măsurile de implementare.

Astfel, în actuala redactare a Expunerii de motive, sunt încălcate dispozițiile art. 31 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pe de altă parte, pentru o fundamentare temeinică a soluției legislative propuse, recomandăm completarea **Expunerii de motive** cu informații din raportul tematic al Organizației Mondiale a Sănătății (OMS) intitulat „*A focus on adolescent social contexts in Europe, Central Asia and Canada: Health Behaviour in School-aged Children international report from the 2021/2022 survey: Volume 7*”, care vizează 44 de țări și regiuni. Potrivit acestui raport, **România înregistrează cea mai ridicată prevalență a utilizării problematice a rețelelor sociale în rândul adolescenților de 11, 13 și 15 ani**, respectiv 22% (față de media de 11%), și, totodată, cea mai mare creștere a acestui indicator comparativ cu studiul anterior HBSC 2017/2018.

În raportul tematic menționat, OMS subliniază nevoia urgentă ca **statele să își consolideze măsurile privind reglementarea și accesul adolescenților la tehnologiile digitale, în cadrul unei abordări cuprinzătoare**, care să includă, printre altele, educație pentru alfabetizare digitală în școli, implicarea familiei și măsuri de sprijin adecvate, formarea cadrelor didactice și a profesioniștilor relevanți, precum și responsabilizarea platformelor online pentru aplicarea limitelor de vârstă și pentru adoptarea unui design mai sigur pentru această categorie de utilizatori.

7. Menționăm că, potrivit prevederilor art. 7 alin. (3¹) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „*Propunerile legislative, proiectele de legi și celelalte proiecte de acte normative vor fi însoțite, în mod obligatoriu, de o evaluare preliminară a impactului noilor reglementări asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului*”.

Precizăm că evaluarea preliminară a impactului noilor reglementări asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului reprezintă un set de activități și proceduri realizate cu scopul de a asigura o fundamentare adecvată a inițiativelor legislative, în vederea, atât a evaluării impactului legislației specifice în vigoare la momentul elaborării proiectului de act normativ, cât și a evaluării impactului politicilor publice pe care proiectul de act normativ le implementează.

În considerarea impactului propunerii legislative asupra drepturilor și libertăților copiilor, apreciem că este necesară o **evaluare**

preliminară a impactului reglementărilor propuse asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale acestora.

8. Precizăm că, potrivit prevederilor art. 13 lit. a) și c) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare „actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, scop în care: a) proiectul de act normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel, cu care se află în conexiune; ... c) proiectul de act normativ trebuie să fie corelat cu reglementările comunitare și cu tratatele internaționale la care România este parte”.

În context, menționăm aplicarea directă a Regulamentului (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale - DSA - Digital Services Act), adoptat în cursul anului 2022 și aplicabil în integralitate începând cu data de 17.02.2024 și care își propune să armonizeze normele aplicabile serviciilor intermediare pe piața internă, stabilind un set de reguli ce trebuie respectate și puse în aplicare de furnizorii de servicii intermediare.

Regulamentul privind serviciile digitale este un act legislativ european direct aplicabil statelor membre din Uniunea Europeană, potrivit prevederilor art. 288 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și art. 148 alin. (2) din Constituția României, republicată, și conține o serie de obligații care vizează furnizorii de servicii intermediare cum ar fi, cu titlu de exemplu, platformele online, rețelele sociale, marketplace-urile, magazinele de aplicații, motoarele de căutare sau furnizorii de servicii de găzduire.

Menționăm că art. 28 alin. (1) din regulament ***stabilește în sarcina furnizorilor de platforme online accesibile minorilor obligația de a institui măsuri adecvate și proporționale pentru a asigura un nivel ridicat de confidențialitate, siguranță și securitate a minorilor în cadrul serviciului lor.***

Prin considerentul (71) din preambulul regulamentului, sunt clarificate situațiile în care o ***platformă online este accesibilă minorilor***, respectiv „atunci când condițiile sale generale de utilizare le permit minorilor să utilizeze serviciul, când serviciul său este direcționat către minori sau este utilizat în mod predominant de aceștia sau când furnizorul are cunoștință în alt mod de faptul că unii dintre destinatarii serviciului său sunt minori”.

În conformitate cu art. 19 din Regulamentul privind serviciile digitale, obligația prevăzută la art. 28 alin. (1) din regulament nu se aplică furnizorilor de platforme online care se califică drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici, cu excepția cazului în care platforma lor online a fost desemnată de Comisia Europeană drept o platformă online foarte mare în conformitate cu art. 33 din regulament.

Totodată, menționăm adoptarea Legii nr. 50/2024¹ care are ca obiect reglementarea serviciilor intermediare oferite destinatarilor acestora care sunt stabiliți sau situați în Uniunea Europeană, furnizate de furnizorul de servicii intermediare al cărui loc principal de stabilire se află în România ori care își are reședința în România ori al cărui reprezentant legal este stabilit în România.

Conform prevederilor art. 3 lit. g) pct. (iii) coroborate cu art. 3 lit. i) din Regulamentul (UE) 2022/2065, un serviciu intermediar înseamnă și un serviciu de găzduire, iar o platformă online este un serviciu de găzduire care, la cererea unui destinatar al serviciului, stochează și diseminează informații către public.

Prin urmare, observăm că prevederile Legii nr. 50/2024 vizează și reglementarea platformelor online.

În acest context, apreciem că prezenta propunere legislativă se dorește a fi reglementare cu caracter special² prin raportare la normele Regulamentului (UE) 2022/2065 și ale Legii nr. 50/2024.

În contextul existenței Regulamentului (UE) 2022/2065 și a Legii nr. 50/2024, apreciem că Expunerea de motive ar trebui să cuprindă justificări suplimentare din care să reiasă caracterul insuficient al normelor aflate în vigoare, precum și elementele de noutate ale inițiativei legislative circumstanțiat prin raportare la categoriile de situații și la specificul soluțiilor legislative instituite, în acord cu prevederile din Legea nr. 24/2000.

9. Din perspectiva *eficacității și proporționalității măsurilor* ce trebuie instituite, fără a ne pronunța asupra oportunității soluției legislative propuse, apreciem că aceasta ar trebui să aibă în vedere *diferențele relevante de dezvoltare între grupe de vârstă*.

¹ privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale), precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic.

² Cu privire la caracterul special al unei norme, menționăm că, potrivit art. 15 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare: „caracterul special al unei reglementări se determină în funcție de obiectul acesteia, circumstanțiat la anumite categorii de situații, și de specificul soluțiilor legislative pe care le instituie”.

În logica argumentelor invocate frecvent de specialiști în spațiul public, o alternativă ar fi un model etapizat, în care, pentru segmentul de vârstă de la 12 sau 13 ani până la 15 sau 16 ani, se permite ***accesul condiționat la platforme de socializare care respectă cerințe de protecție a minorului, cu acordul și implicarea părinților sau tutorelui*** (consimțământ parental verificabil).

Totodată, apreciem că o trecere bruscă, la împlinirea vârstei de 15 ani, de la o interdicție totală la acces nerestricționat la platformele de socializare nu este, în sine, o soluție optimă din perspectiva protecției minorilor, întrucât nu favorizează formarea graduală a competențelor de utilizare responsabilă și nici adaptarea progresivă la riscurile specifice mediului online. În această logică, un regim tranzitoriu, cu acces condiționat și garanții adecvate pentru categoria 12/13 - 15/16 ani, poate asigura o tranziție mai controlată și mai ușor de corelat cu măsurile educaționale și cu rolul părinților sau tutorelui.

O asemenea soluție ar permite legiuitorului să iasă din logica unei interdicții generale și ***să reglementeze riscurile asociate platformelor de socializare, prin obligații clare pentru acestea***, de tipul:

- setări implicite de confidențialitate ridicată (profil nepublic, limitarea căutării);
- limitarea sau condiționarea funcționalităților cu risc și a mecanismelor de amplificare;
- limitări privind colectarea și prelucrarea datelor și publicitatea (în special publicitatea direcționată către copii);
- instrumente de control parental și raportare etc.

Totodată, pentru a evita o reglementare excesiv de largă, astfel încât norma să limiteze capabilitățile nocive, ***fără a suprima însă utilizări care pot avea și componentă de socializare interpersonală și informare, ar fi utilă identificarea funcționalităților cu risc***, cum ar fi:

- personalizarea automată a fluxului de conținut (feed) prin recomandări bazate pe profilare sau comportament;
- indicatori de popularitate care stimulează competiția și validarea socială (număr de like-uri, share-uri, vizualizări, urmăritori);
- funcții de amplificare a distribuției și a expunerii publice (recomandări către persoane necunoscute, redistribuire virală, livestream, recomandarea conturilor);
- filtre și efecte de înfrumusețare și alterare a imaginii;
- mecanisme de recompensă etc.

De altfel, instituirea unei interdicții generale și aplicarea sa bruscă, fără un regim tranzitoriu și fără măsuri complementare, poate genera

efecte adverse de natură comportamentală la o parte dintre adolescenți (de exemplu, reacții de tip „sevraj psihologic”, cu creșterea iritabilității, anxietății și conflictelor). Prin urmare, în considerarea principiilor proporționalității și a interesului superior al copilului, se recomandă analizarea instituirii unui mecanism de tranziție și corelarea cu măsuri de sprijin (alfabetizare media și digitală, informare și îndrumare pentru părinți, consiliere psihologică școlară etc.), pentru a evita ca protecția minorilor să fie redusă exclusiv la un instrument prohibitiv.

10. La titlu, pentru rigoarea redactării, propunem eliminarea sintagmei „Proiect de”, care figurează în fața termenului „Lege”, ca inadecvat.

11. La art. 1 lit. a), textul propus vizează protecția minorilor sub vârsta de 16 ani împotriva unor **riscuri**, or enumerarea cu titlu exemplificativ conține, pe lângă riscuri, și **efecte** (dependența digitală) și **cauze** (utilizarea practicilor algoritmice nocive), lipsa de omogenitate fiind de natură să afecteze claritatea și unitatea terminologică.

La lit. b), pentru un plus de rigoare în exprimare, recomandăm înlocuirea expresiei „prevenirea accesului minorului” cu expresia „**limitarea** accesului minorului” sau, după caz „**împiedicarea** accesului minorului”, în funcție de intenția de reglementare.

Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru **art. 4 alin. (1).**

12. La art. 2 alin. (1), având în vedere definiția de la art. 3 lit. c), propunem ca expresia „furnizorilor de servicii digitale care operează platforme de social media” să fie înlocuită cu sintagma „furnizorilor de **platforme de social media**”.

La alin. (2) lit. c) și d), pentru concizia normei, sugerăm comasarea celor două litere după cum urmează:

„c) jocurilor online și **platformelor de partajare video care nu includ funcționalități de interacțiune socială publică**”.

13. La art. 3, partea introductivă, pentru corectitudine, propunem ca în loc de „termenii de mai jos” să fie scrisă formularea „termenii și **expresiile** de mai jos”.

La lit. a), sugerăm eliminarea normei, pentru următoarele considerente:

- noțiunea de „minor”, respectiv persoana care nu a împlinit 18 ani, rezultă deja din art. 38 alin. (2) din Codul civil, astfel încât reluarea definiției nu este necesară;

- precizarea privind „minorii sub 16 ani” instituie o delimitare de regim juridic (prag de vârstă pentru aplicarea obligațiilor), nu o componentă a definiției termenului „minor”.

La **lit. b)**, în ceea ce privește noțiunea de „serviciu digital”, se observă că aceasta nu este definită ca atare nici de prezenta propunere legislativă, nici de Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului european și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale), care operează însă cu noțiunile de serviciu al societății informaționale, serviciu intermediar și platformă online. Potrivit regulamentului, **platformele online**, definite la art. 3 lit. i), **sunt o subcategorie a serviciilor intermediare, care, la rândul lor, fac parte din categoria mai largă a serviciilor societății informaționale.**

Prin urmare, pentru un plus de precizie a normei, propunem înlocuirea expresiei „serviciu digital” cu sintagma „**platformă online**”. În acest sens, a se vedea considerentul (13) din preambulul Regulamentului privind serviciile digitale, care menționează „*Platformele online, cum ar fi rețelele sociale sau platformele online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții (...)*”.

De asemenea, pentru cursivitatea normei, recomandăm ca expresia „să creeze, să distribuie și să interacționeze cu conținut public destinat unui public nedeterminat” să fie înlocuită cu expresia „să creeze și să distribuie **conținut destinat unui public nedeterminat și să interacționeze cu alți utilizatori prin intermediul acestuia**”.

La **lit. d)**, sugerăm ca expresia definită și folosită în proiect, respectiv „funcționalități de tip social public” să fie înlocuită cu sintagma „funcționalități de **interacțiune socială publică**”, utilizată și în cuprinsul art. 2 alin. (2) lit. d).

De asemenea, având în vedere definiția de la lit. b), propunem ca termenul „platformelor” să fie înlocuit cu sintagma „platformelor **de social media**”.

Observația este valabilă și pentru celelalte situații similare din proiect.

În ceea ce privește sintagma „utilizatori necunoscuți”, considerăm că aceasta este lipsită de precizie, întrucât nu rezultă criteriul obiectiv de delimitare (de exemplu, în afara listei de contacte), ceea ce poate conduce la o aplicare neunitară. Observația este valabilă și pentru **art. 8 alin. (2)**.

Totodată, definiția nu este aliniată terminologic cu prevederile art. 9 lit. d), întrucât operează cu noțiunea de „algoritmi de recomandare care amplifică distribuirea conținutului”, în timp ce art. 9 lit. d) vizează „algoritmi de recomandare concepuți pentru maximizarea timpului de utilizare sau stimularea consumului excesiv de conținut”.

La **lit. e)**, textul utilizează sintagma „date cu caracter personal sensibile”, însă aceasta nu este o noțiune juridică definită expres de Regulamentul general privind protecția datelor, care operează în schimb cu noțiunea de „categorii speciale de date cu caracter personal”, prevăzută la art. 9 din regulament. Prin urmare, pentru claritatea normei recomandăm detalierea normei sau definirea expresă a noțiunii de „date cu caracter personal sensibile”.

Semnalăm că o normă similară, referitoare la „date cu caracter personal sensibile”, este prevăzută la **art. 7 alin. (2)**.

14. La art. 4 alin. (2), regula potrivit căreia răspunderea pentru aplicarea și respectarea legii revine furnizorilor, fără a fi transferată utilizatorilor, minorilor sau părinților acestora, se suprapune parțial cu soluția din **art. 11 alin. (3)**, referitoare la inexistența sancțiunilor pentru minori, părinți și reprezentanți legali. Pentru coerență, recomandăm comasarea celor două norme.

15. La art. 5, se constată că **lit. a)**, referitoare la verificarea vârstei, și **lit. d)**, cu privire la protecția datelor cu caracter personal, se suprapun în mod semnificativ cu reglementarea detaliată din **art. 6**, respectiv **art. 7**. Pentru evitarea dublei reglementări, recomandăm comasarea dispozițiilor respective în cuprinsul art. 6 și 7, păstrând în art. 5 doar obligațiile referitoare la limitarea, suspendarea și dezactivarea accesului și la asigurarea transparenței măsurilor.

La **lit. b)**, din considerente de redactare, propunem ca **debutul** enumerării analizate să fie redactat astfel: „b) limiteze, **suspende**, sau dezactiveze”.

La **lit. d)**, pentru precizie, propunem ca în locul textului „legislației naționale și a Uniunii Europene în materia protecției datelor cu caracter personal” să fie indicate actele normative incidente.

Reiterăm observația și pentru **art. 7 alin. (2)**.

16. La art. 6 alin. (1), formularea „poate include, individual sau cumulativ” permite folosirea izolată a mecanismelor enumerate, inclusiv a declarației de la **lit. a)**, ceea ce poate conduce la o verificare formală și ușor eludabilă. Pentru eficiența și previzibilitatea normei, se recomandă precizarea expresă că declarația de la **lit. a)** are caracter orientativ și nu este suficientă, prin ea însăși, pentru permiterea accesului la funcționalitățile de interacțiune socială publică, fiind necesară coroborarea prin cel puțin unul dintre mecanismele prevăzute la **lit. b)** sau **c)**.

De asemenea, se constată o nealiniere terminologică între **alin. (1)** **lit. b)** („fără creare de profil individual”) și **alin. (3) lit. b)** („nu

generează profilare excesivă”), întrucât a doua formulare poate sugera **acceptarea** unei profilări care nu este „excesivă”.

Totodată, semnalăm că regula de la **alin. (1) lit. b)**, respectiv „fără luarea de decizii exclusiv automatizate”, este reluată, sub o altă formulare, la **alin. (3) lit. c)** (fără „efecte juridice sau similare semnificative asupra utilizatorilor exclusiv prin mijloace automatizate”), aspect ce trebuie analizat din perspectiva unui paralelism legislativ.

La **alin. (1) lit. c)**, semnalăm că nu sunt respectate prevederile art. 49 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră o enumerare distinctă marcată cu o literă nu poate cuprinde la rândul ei o altă enumerare și nici alineate noi.

La **alin. (6)**, sintagma „excluderea definitivă” este susceptibilă să fie interpretată ca o excludere de la platforma de social media în ansamblu, deși filosofia proiectului este limitarea accesului minorilor sub 16 ani la funcționalitățile „de tip social public”. Pentru claritate și coerență internă, se recomandă precizarea expresă că interdicția vizează excluderea definitivă de la accesul la funcționalitățile de interacțiune socială publică.

Pe de altă parte, fără a ne pronunța asupra oportunității soluției legislative, este de analizat dacă intervenția și evaluarea umană prevăzute la **alin. (5) și (6)** nu ar trebui condiționate de cererea sau în urma contestației utilizatorului sau a părintelui ori a reprezentantului legal al acestuia.

17. La art. 7 alin. (1), deși principiul minimizării (stocarea exclusiv a rezultatului verificării pragului de vârstă, fără vârsta exactă) este adecvat, precizarea tehnică „sub forma unei valori binare” ține de modalitatea concretă de implementare și ar fi mai potrivită pentru normele metodologice de aplicare a legii. Prin urmare, se recomandă ca în actul primar să rămână doar regula de fond privind stocarea exclusiv a rezultatului verificării (peste sau sub 16 ani), iar formatul și modalitatea de stocare (valoare binară, token echivalent, metadata minime etc.) să fie detaliate în normele metodologice.

La **alin. (4)**, având în vedere definiția prevăzută la art. 3 lit. c), propunem ca norma să debuteze astfel: „(4) Furnizorii de platforme **de social media asigură** măsuri ...”.

18. La art. 8 alin. (3), precizarea că măsurile „nu constituie o interdicție generală” se suprapune, în esență, cu dispoziția de la art. 12 alin. (2), motiv pentru care propunem comasarea într-o singură normă, pentru evitarea dublei reglementări.

19. La **art. 9, partea introductivă**, pentru fluența normei, propunem ca acesta să debuteze sub forma:

„Art. 9 - **Pentru minorii** cu vârsta sub 16 ani accesul ...”.

Tot la **partea introductivă**, formularea „accesul este limitat în mod proporțional la următoarele funcționalități de tip social public” este susceptibilă de interpretări neunitare, întrucât poate fi înțeleasă ca o enumerare a funcționalităților **permise în anumite condiții**, deși, în economia proiectului, lit. a) - d) descriu funcționalități de tip „social public” față de care accesul minorilor sub 16 ani este vizat de **măsuri de limitare, suspendare sau dezactivare**. În consecință, dispoziția nu este pe deplin corelată cu art. 5 lit. b) și art. 8 alin. (2), care reglementează aceeași materie, fiind necesară clarificarea obiectului normei și armonizarea cu textele menționate.

La **lit. a)**, dacă intenția este să se restricționeze **doar** comunicarea către un **public nedeterminat** (adică public în sens de audiență deschisă), atunci termenul „public” din sintagma „postarea de conținut public” este susceptibil de ambiguitate și apare redundant în raport cu criteriul „public nedeterminat”.

La **lit. b)**, formularea „interacțiunea publică a conținutului” este neclară și lipsită de coerență, întrucât construcția respectivă sugerează că cel care interacționează este „conținutul”, în timp ce, în mod firesc, interacțiunea este realizată de utilizatori; totodată, nu rezultă sfera exactă a conduitei vizate (comentarii, reacții, aprecieri, redistribuiri, citări, repostări etc.) și nici sensul criteriului „public”, ceea ce poate conduce la interpretări neunitare. Pentru precizia normei, recomandăm reformularea acesteia.

Tot la **lit. b)**, sub aspectul redactării, sugerăm reformularea, astfel:

„b) **interacțiunea publică sau comentarea publică** a conținutului generat de alți utilizatori;”.

La **lit. d)**, formularea nu se integrează coerent în logica enumerării, întrucât, spre deosebire de lit. a)-c) (funcționalități și acțiuni accesibile utilizatorului), „utilizarea algoritmilor” nu reprezintă o funcționalitate la care minorul „are acces”, ci un mecanism intern al platformei cu scop de recomandare sau prioritizare a conținutului. Pentru claritate și coerență, recomandăm reformularea normei, precum și armonizarea cu definiția prevăzută la art. 3 lit. d).

20. La **art. 10 alin. (2)**, pentru o informare completă, propunem ca citarea actului european să se facă sub forma: „Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale)”.

Cu privire la **alin. (3)**, pentru precizie, propunem redarea enunțului ca articol distinct, marcat în mod corespunzător, precum și reformularea prin indicarea autorității care va aproba normele metodologice, a categoriei juridice a actului normativ prin care se vor aproba și a mențiunii ca aceste se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Prin urmare, acesta se va reda sub forma:

„... În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi ... va aproba prin ... normele metodologice de aplicare a acesteia, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I”.

21. În ceea ce privește **art. 11**, prin care se stabilesc contravenții, precizăm că modalitatea de reglementare nu respectă niciunul dintre principiile răspunderii contravenționale, reieșite din reglementarea-cadru în materie și din jurisprudența constantă a Curții Constituționale în domeniu, după cum urmează:

Norma propusă pentru **alin. (1)**, potrivit căreia constituie contravenții „nerespectarea obligațiilor prevăzute de prezenta lege de către furnizorii de platforme de social media” nu cuprinde descrierea faptelor ce constituie contravenții, astfel cum impun dispozițiile art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001.

Așa cum a reținut Curtea Constituțională în Decizia nr. 30/2025, *„norma prin care sunt stabilite contravenții trebuie să indice în mod clar și neechivoc obiectul material al acestora în chiar cuprinsul normei legale sau acesta trebuie să poată fi identificat cu ușurință, prin trimiterea la un alt act normativ cu care textul incriminator se află în conexiune, în vederea stabilirii existenței sau inexistenței contravenției. Norma trebuie redactată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își controleze conduita, astfel încât să fie apt să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care ar putea rezulta din săvârșirea unei anumite fapte. Ca atare, legea trebuie să definească în mod clar contravențiile și sancțiunile aplicabile, fiind necesar ca destinatarul normei să cunoască din însuși textul normei juridice aplicabile care sunt actele, faptele sau omisiunile ce pot angaja răspunderea sa contravențională.”* (par.22).

La **alin. (2)**, precizăm că prevederea potrivit căreia săvârșirea contravenției se sancționează „cu una sau mai multe dintre următoarele sancțiuni” este contrară dispozițiilor art. 5 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, potrivit căroră „pentru una și aceeași contravenție se poate aplica numai o sancțiune contravențională principală și una sau mai multe sancțiuni complementare”. Avem în vedere faptul că, în lipsa

unei precizări exprese, rezultă că toate sancțiunile prevăzute la alin. (2) sunt sancțiuni contravenționale principale.

Cu privire la aceste aspecte, Curtea Constituțională a reținut, în jurisprudența sa³, că „art. 5 alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 este o aplicație a principiului unicității aplicării sancțiunii contravenționale (ne bis in idem), subiectul de drept neputând fi sancționat decât o singură dată pentru aceeași faptă contravențională, putându-se aplica doar o singură sancțiune contravențională principală și una sau mai multe sancțiuni complementare. Astfel, se poate aplica o singură sancțiune principală, dintre cele reglementate de art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, sau o altă sancțiune principală prevăzută de un alt act normativ contravențional special, dar, pentru protejarea ordinii publice, se pot aplica mai multe sancțiuni complementare, iar acest lucru se datorează naturii sancțiunilor contravenționale complementare”.

Pe de altă parte, în ceea ce privește sancțiunile, semnalăm că normele propuse pentru **lit. a) - c)** nu întrunesc cerințele de previzibilitate și claritate.

Astfel, la **lit. a)** nu se precizează care este efectul nerespectării termenului de conformare, iar la **lit. b)** nu se prevăd în mod expres care sunt limitele sancțiunii, astfel încât aplicarea sancțiunii este lăsată la aprecierea exclusivă a agentului constatatator.

În plus, soluția legislativă din cuprinsul **lit. c)**, potrivit căreia limitele amenzii contravenționale ar urma să fie stabilite prin normele metodologice, este contrară dispozițiilor art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, potrivit căroră „actele normative prin care se stabilesc contravenții vor cuprinde descrierea faptelor ce constituie contravenții și sancțiunea ce urmează să se aplice pentru fiecare dintre acestea; **în cazul sancțiunii cu amendă se vor stabili limita minimă și maximă a acesteia sau, după caz, cote procentuale din anumite valori**”.

Norma propusă pentru **alin. (3)**, potrivit căroră „nu se aplică sancțiuni minorilor, părinților sau reprezentanților legali ai acestora pentru faptele reglementate de prezenta lege” nu se justifică, întrucât răspunderea contravențională este stabilită în sarcina furnizorilor de platforme de social media, și nu în cea a categoriilor de persoane prevăzute de text.

³ Decizia nr. 732/2018, paragraful 24.

Reglementarea răspunderii contravenționale este incompletă, întrucât proiectul nu cuprinde dispozițiile necesare referitoare la stabilirea agenților constatatori și la aplicarea, în completare, a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

22. La art. 12 alin. (1), pentru o informare completă, propunem ca după sintagma „Constituția României” să fie inserat termenul „republicată”.

La **alin. (3),** pentru rigoarea redactării, dar și din același considerent mai sus arătat, propunem ca acesta să aibă următoarea formulare:

„(3) Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) și ale Regulamentului (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022”.

De asemenea, este de analizat dacă în text nu ar trebui menționată și aplicarea Legii nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), cu modificările ulterioare.

PREȘEDINTE

Florin IORDACHE

București
Nr. 237/16.03.2026